

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobců: a) X
sídlem X

b) X
sídlem X

oba zastoupeni advokátem Mgr. Michalem Varmužou
sídlem Kozinova 21/2, 787 01 Šumperk

proti

žalovanému: **Celní úřad pro Liberecký kraj**
sídlem České mládeže 1122, 460 03 Liberec 3

o žalobě proti rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 23. 12. 2019, č. j. X
takto:

- I. Žaloba žalobce a) proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 23. 12. 2019, č. j. X, se zamítá.

- II. Ve věci žaloby žalobce a) proti rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 23. 12. 2019, č. j. X, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Rozhodnutí ředitele Celního úřadu pro Liberecký kraj ze dne 23. 12. 2019, č. j. X, se zrušuje pro nezákonnost a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci b) k rukám jeho zástupce Mgr. Michala Varmuži, advokáta, na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou ze dne 2. 3. 2020, doručenou krajskému soudu téhož dne a zaevidovanou pod sp. zn. 59 A 21/2020, se žalobci domáhali 1) zrušení rozhodnutí ředitele žalovaného ze dne 23. 12. 2019, č. j. X, jímž bylo rozhodnuto o námitkách obou žalobců proti zadržení a odnětí věcí a 2) uložení povinnosti žalovanému navrátit zadržená zařízení X a další zadržené věci dle úředního záznamu o zadržení věcí ze dne 20. 11. 2019, č. j. X, do provozovny žalobce a) na adrese X, X, nebo je jinak vydat žalobci a) a žalobci b).
2. Výrokem I. usnesení krajského soudu ze dne 12. 6. 2020, č. j. 59 A 21/2020-228, byl ve smyslu § 39 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *per analogiam* žalobní návrh 2) ve vztahu k žalobci a) vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o něm nadále vedeno řízení pod sp. zn. 59 A 51/2020. Výrokem II. téhož usnesení byl ve smyslu § 39 odst. 2 s. ř. s. *per analogiam* žalobní návrh 2) ve vztahu k žalobci b) vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí a bylo o něm nadále veden o řízení pod sp. zn. 59 A 52/2020. Pod sp. zn. 59 A 21/2020 bylo nadále vedeno řízení o žalobním návrhu 1) ve vztahu k oběma žalobcům.
3. Ředitel žalovaného rozhodl napadeným rozhodnutím o námitkách žalobců proti uloženému opatření o zadržení věcí podle § 121 odst. 3 zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách (dále jen „zákon o hazardních hrách“) tak, že výrokem 1) napadeného rozhodnutím nevyhověl námitkám žalobce a) a výrokem 2) napadeného rozhodnutí nevyhověl námitkám žalobce b) pro nepřípustnost. V odůvodnění tohoto napadeného rozhodnutí uvedl, že v řízení sp. zn. 036/2019-560000-61 dosud nebylo rozhodnuto, proto z něj nelze vyvozovat závěry, a poukázal na to, že typově shodné přístroje byly v předmětné provozovně zadrženy již podruhé. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 7 Afs 239/2017-36, ředitel žalovaného konstatoval, že zadržení věci je opatřením předběžné povahy, k jehož realizaci postačuje důvodné podezření kontrolujícího orgánu, že k porušení zákona došlo. To je odůvodněno zejména v situaci, kdy dotčené přístroje odpovídají vzhledu technických zařízení sloužících k provozování hazardní hry a nacházejí se v místě, které svým provozem odpovídá provozu herny. Z toho plyne, že kontrolní orgán nemůže zjistit skutečnosti rozhodné pro

posouzení, zda došlo k porušení zákona, s naprostou jistotou, nýbrž zpravidla s určitou mírou pravděpodobnosti a v základních rysech. Samotné zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností je pak předmětem dalšího správního řízení.

4. V projednávaném případě nebylo doloženo a ani ze zahájené kontroly nebylo zjevné, že zadržené věci vlastnil a provozoval žalobce b). Předložená nájemní smlouva blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení. Na základě skutečnosti, že předmětná provozovna byla dle živnostenského rejstříku provozována žalobcem a) a žalobce b) v prostorech neměl evidovanou provozovnu ani sídlo, považovali zaměstnanci žalovaného žalobce a) za osobu, která měla v době zadržení věci u sebe, a zároveň za dozorovanou osobu. Předložená dohoda o provedení práce, nájemní smlouva a fotodokumentace budou předmětem dokazování v navazujícím řízení před správním orgánem. Ředitel žalovaného argumentoval, že podstata institutu zadržení není založena na tom, kdo je provozovatelem či organizátorem zadržených věcí, ale zadržení věcí směřuje proti osobě, jež má věc v době zadržení u sebe.
5. S odkazem na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. 11. 2017, č. j. 57 Af 23/2016-72, ředitel žalovaného uvedl, že kontrolní hlídka nezkoumala všechny herní varianty popsané v pravidlech hry, ale to, zda bylo na předmětných herních technických zařízeních možné hrát hru, jež naplňuje znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, takový režim hry našla a zdokumentovala na videozáznamu. Tuto skutečnost nevyvrátily ani dozorovanou osobou předložená pravidla a popis hry, neboť tyto podklady pojednávají o určitých modelových příkladech v jejich ideálním celku a nereflektují situaci zjištěnou a zachycenou při kontrole.
6. Žalobce b) nebyl ustanoven dozorovanou osobou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, nemohl proto podat námitky proti opatření o zadržení věci. Námitky žalobce b) byly tedy podané osobou neoprávněnou a nebylo jim vyhověno pro nepřipustnost. Při určování dozorované osoby vycházel dozorový orgán žalovaného ze skutečnosti, že předmětná provozovna je evidovaná v Registru živnostenského podnikání a žalobce b) v ní provozovnu nemá. Obsluha provozovny paní X v záznamu o podaném vysvětlení uvedla, že provozovnu provozuje žalobce a) a místnost s technickými zařízeními pronajímá žalobci b), ona obsluhuje technická zařízení a vyplácí výhry, do provozovny je umístil pán od žalobce b), který ji zaškolil v obsluze. Zároveň předložila nájemní smlouvu mezi žalobcem a) a žalobcem b) a dohodu o provedení práce a dohodu o hmotné odpovědnosti za svěřené prostředky mezi ní a žalobcem b). Z takové situace na místě dozorující orgán přezkoumatelným a přesvědčivým způsobem vyhodnotil, že dozorovaná osoba je osoba, která má na uvedeném místě řádně registrovanou provozovnu a minimálně se podílí na provozování technických zařízení. Ostatní shromážděné údaje, které neumožňovaly bezprostředně určit vztah dalších osob k provozování technických zařízení, mohou sloužit v dalším řízení jako podklady.
7. Námitka porušení § 9 písm. e) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (dále jen „kontrolní řád“), byla předčasná, neboť vlastní zadržení věci se neváže na kontrolovanou osobu, nýbrž na dozorovanou osobu a osobu, která má věci v době zadržení u sebe, s nimiž bylo na místě jednáno. Úřední záznam o zadržení věcí obsahoval vedle určení dozorované osoby a osoby, která měla věci v době zadržení u sebe, také veškeré zákonné náležitosti podle § 121

odst. 1 zákona o hazardních hrách. Ředitel žalovaného došel k závěru, že trvá důvodné podezření, že užíváním zadržených věcí došlo k porušení zákona o hazardních hrách, které se dozorované osobě nepodařilo vyvrátit.

II. Žaloba

8. Žalobci tvrdili, že žalobce b) měl od žalobce a) pronajatý prostor k provozování technických zařízení se soutěží X a tuto soutěž také provozoval, což mělo být žalovanému známo již ze správního řízení vedeného žalovaným pod sp. zn. X, z označení provozovny jako provozovny žalobce b) a z oznámení vyvěšeného u zadržených zařízení o užívání prostoru žalobcem b). Toto dokládali podnájemní smlouvou se zákresem pronajatého místa. Obsluhu zařízení zajišťoval žalobce b) svými zaměstnanci. Dne 20. 11. 2019 provedl žalovaný kontrolu v uvedené provozovně žalobce a), při které zadržel šest zařízení se soutěží X, hotovost a listiny, o čemž sepsal úřední záznam o zadržení věcí, v němž označil žalobce a) jako dozorovanou osobu, jež je podezřelá z provozování hazardní hry bez povolení. Proti opatření o zadržení věcí podali žalobci společně námitky, ředitel žalovaného nevyhověl napadeným rozhodnutím námitkám žalobce a) a ani nevyhověl námitkám žalobce b) pro nepřípustnost.
9. Nezákonnost zadržení věcí a následných rozhodnutí o námitkách proti uloženému opatření
o zadržení věcí žalobci spatřovali v tom, že zařízení žalovaný zadržel, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry. Žalobci také namítali nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí z důvodu absence důvodů pro rozhodnutí
a nevypořádání se s námitkami účastníků. Zjištěný skutkový stav je dle žalobců rovněž v zásadním rozporu s právním hodnocením věci ze strany ředitele žalovaného.
10. Žalobci uvedli, že z hlediska konstrukce je soutěž X koncepčně zcela novou soutěží, zásadně odlišnou od jakékoliv jiné soutěže, kterou celní úřady zařazují pod tzv. kvízomaty. Z hlediska základních principů soutěže X popsaných následně i žalovaným v protokolu o kontrole se zcela evidentně jedná o soutěž, kterou nelze podřadit pod zákon o hazardních hrách, neboť v ní zcela absentuje náhoda nebo neznámá skutečnost, která by rozhodovala zcela nebo z části o výhře či prohře ve smyslu zákona o hazardních hrách, a chybí tak důvodné podezření ve smyslu ustanovení § 121 zákona o hazardních hrách.
11. Žalobci namítali, že ze strany žalovaného došlo k zásadnímu pochybení, když celní orgán nezjistil skutkový stav bez důvodných pochybností v dostatečném rozsahu pro možnost závěru o důvodném podezření ve smyslu ustanovení § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, neboť závěr, že soutěž je založena na kombinaci náhodného, vědomostního a dovednostního principu, byl zcela nesmyslný. Přestože má žalovaný o soutěži X podrobné informace z řízení vedeného u něj pod sp. zn. X, neučinil prakticky žádné potřebné kroky k tomu, aby řádně a v dostatečném rozsahu ověřil, jaké jsou principy hry, jaká je interakce hry se soutěžícím, co ví soutěžící předem, jaké jsou mu poskytnuty informace před hrou a v rámci hry.

12. Dle žalobců je v § 121 odst. 1 větě první zákona o hazardních hrách podstatným slovem právě slovo „důvodné“, které značí, že celní správa musí mít takové podezření od počátku velmi pečlivě zdůvodněno, zjištěno na podkladě konkrétních skutečností, a musí být schopna od počátku vysvětlit, v čem spočívá náhoda v soutěži, která rozhoduje o výhře nebo prohře ve smyslu hazardního zákona, aby se vůbec jednalo o zařízení či hru spadající pod hazardní zákon. Nestačí jakékoliv podezření s odkazem na vzhled zařízení či obecné formulace a domněnky o možné náhodě. Důvodnost podezření o náhodě v soutěži ve smyslu hazardního zákona musí být pečlivě doložena konkrétními skutečnostmi, důkazy a podklady, na jejichž základě bylo podezření v dostatečné intenzitě zjištěno. V opačném případě by byla připuštěna libovůle žalovaného v zabavování věcí.
13. Tvzení ředitele žalovaného, že nebylo zjištěno, že by žalobce b) soutěže X provozoval, jsou ryze účelová. Stejně tak účelová jsou tvrzení, že z podnájemní smlouvy není zřejmé, jaká internetová zařízení mají být provozována, za situace, kdy se v provozovně žádná jiná technická zařízení nenacházela, u technických zařízení bylo vyvěšeno oznámení o pronájmu prostoru žalobcem b) a obsluha uvedla, že technická zařízení přivezl někdo od žalobce b).
14. V napadeném rozhodnutí se ředitel žalovaný nijak nevypořádal se skutkovými námitkami žalobců proti tomu, že v daném případě chybí důvodné podezření. Námitka byla vypořádána obecně s tím, že důvodnost podezření bude zjišťována v následném správním řízení.
15. Zdůvodnění údajné náhody je dle žalobců zcela nepravdivé a neodpovídá skutečnému stavu věci. Celní úřad záměrně nezjišťoval žalobci tvrzený náhled na celý průběh soutěže, který je v soutěži přítomen a o kterém ví už z námitek v jiné věci ze dne 16. 7. 2019.
16. Žalobci dále odkázali na protokol o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj č. j. 15951-11/2019-640000-61 v obdobné věci, v němž uvedl: *„před zahájením hry a kdykoliv v jejím průběhu má hráč možnost náhledu na průběh soutěže, a to prostřednictvím hry Tetrix atd., hrací kolo končí a hráči se zobrazí výsledek kola, a to typ hodnoty, která ve hře nastane (buď Tetrix odměna anebo Pegasus banka), a její výše (jak se uvádí v herním plánu ... atd.).“ (...)* *„soutěžící má možnost nahlédnout na následující hodnotu, případně hodnoty všech následujících kol a následně se může hráč rozhodnout, zda souhlasí s těmito hodnotami a provede hru nebo nikoliv....“* Uvedená charakteristika dle názoru žalobců vylučuje tvrzení žalovaného o údajné náhodě. Totéž vyplývá i z protokolu o kontrole Celního úřadu pro Karlovarský kraj č. j. 27509-12/2019-540000-61. Rovněž svědčí o tom, jak špatně žalovaný kontrolu provedl, a co opomněl zjistit.
17. Žalovaný tedy nemohl mít při provádění kontroly důvodné podezření ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, aby mohl zařízení zadržet. Žalovaný vůbec nepochopil principy soutěže X, a není je tak schopen porovnat se zákonem o hazardních hrách. Pro posouzení soutěže X jsou v první řadě podstatná pravidla soutěže. Přestože pracovníci žalovaného odsouhlasili, že jsou s nimi seznámeni, podle všeho je ani nečetli. Pravidla soutěže, která žalovaný nezjišťoval, jsou pro samotné posouzení věci velmi podstatná.

18. U jiných soutěží, u kterých celní úřady tvrdí, že se má jednat o nelegální hazard, v minulosti a i v současné době celní orgány dlouhodobě uvádí, že „náhoda spočívá v tom, že soutěžící nemá náhled na celý průběh hry a neví, jak může hra skončit a kolik může soutěžící získat atd.“ U soutěže X je ale náhled na celý možný průběh hry v soutěži přítomen v dovednostní části hry X, jak ostatně uvedli i pracovníci Celního úřadu pro Zlínský kraj. Cílem pro soutěžícího je z 96 možných a dostupných kombinací předem daných výsledků najít pro sebe tu nejvýhodnější možnost získání výhry, včetně přípustných vzájemných kombinací.
19. Pegasus je strategická hra, kde jsou soutěžícím známy dopředu všechny okolnosti, které potřebuje k tomu, aby si stanovil pro sebe optimální podíl odměn Kredit/Banka, o které chce hrát. Je šest jediných možných celkových odměn soutěže přesně v součtu daných a garantovaných v poměru Kredit plus Banka. O výši této celkové odměny v soutěži si soutěžící rozhoduje sám. Není to software v zařízení nebo náhoda zabudovaná v soutěži, která by určovala, kolik v soutěži soutěžící získá, ale je to soutěžící, který si volí nákupy jednotlivých kol tak, aby získal podle něj nejlepší možnou výhru, výše výhry je na soutěžícím a jeho vědomostech a dovednostech.
20. V soutěži X nefunguje žádný generátor náhody, všechna kola v soutěži jsou v zařízení pevně definována předem a soutěžící při vstupu do hry má k dispozici v každé vizualizaci vždy v dovednostní části hry X aktuální náhled na celý průběh soutěže, na počet kol předem, který se rovná poměru aktuální částky v kreditu k aktuální výši ceny za nákup, kterou si zvolí. Je pouze na soutěžícím, kterou vizualizaci si po získání náhledu na jednotlivé vizualizace v X soutěži vybere a odehraje. V X soutěži se soutěžícím neodečítají žádné finanční prostředky, z finančního hlediska je tedy náhled zcela zdarma, nedochází k žádnému vkladu do soutěže. Po odehrání X hry se soutěžící následně rozhodne, kterou vizualizaci si zvolí, zda vůbec nějakou, a případně může soutěž opustit bez ztráty jakékoliv finanční částky. V rámci X soutěže se z kreditu žádné prostředky neodečítají. Tyto závěry plynou i z protokolu o kontrole protokol o kontrole Celního úřadu pro Zlínský kraj č. j. X.
21. Dále žalobci odkázali na rozhodnutí Celního úřadu pro Plzeňský kraj č. j. X v obdobné věci, kde se uvádí, že při zkoušce hry X pracovník celního úřadu vyzkoušel v rámci hry X náhled na 3 kola dopředu a následně při „válcové“ hře se postavení symbolů na válcích po jejich zastavení shodovalo s náhledem. Dále však celní úřad uvádí neustále opakovanou argumentaci, že výhra ve vizualizaci je závislá na náhodném zastavení výherní kombinace na válcích a že soutěžící neví, kdy co nastane, ačkoliv o jednu stránku zpět uvedl, že soutěžící dopředu vidí v náhledu, jak se mu symboly na válcích zastaví. Už z náhledu na 3 kola dopředu vytvořeného celním úřadem v této věci je zřejmé, že válce nemohou být ovládané generátorem náhody. Potvrzuje to tak tvrzení žalobců, že vše je pevně nadefinováno dopředu. Tyto závěry plynou i z protokolu o kontrole protokol o kontrole Celního úřadu pro Kraj Vysočina č. j. X.
22. Válce jako pouhé grafické pozadí, které si pracovníci celního úřadu podle všeho protáčeli u soutěže X, jim negenerovaly žádnou výši výher, odměny, ať už přímo jako X odměny nebo v podobě X odměny – bodů do vědomostní části hry. V rámci X hry v soutěži X si soutěžící v dovednostní části soutěže vytvoří náhled na celý možný průběh soutěže, včetně

toho, jak bude mít postavené symboly na válcích v jednotlivých kolech. Toto celní úřad zcela evidentně „nezjistil“, resp. to z nějakého důvodu zapomněl uvést v kontrolních zjištěních. Samotná vizualizace nic negeneruje, pouze zopakuje soutěžícímu již známý průběh jednotlivých kol, tak jak jej viděl v X dovednostní soutěži. Tedy za předpokladu, že se soutěžící rozhodne si některá kola z jednotlivých vizualizací zakoupit.

23. Žalobci shrnuli, že soutěžící zná celý průběh hry předem a její všechny možné výsledky. Jediné, co nezná, jsou otázky v X bance, které však nezávisí na náhodě ale na znalostech soutěžícího. V průběhu soutěže ani v jednom kole nepřistupuje ke vkladu soutěžícího do soutěžního kola z pohledu soutěžícího náhoda nebo předem neznámá okolnost, a nejsou tak splněny podmínky pro to, aby bylo možno soutěž podřadit pod zákon o hazardních hrách, protože soutěžící přesně předem ví, co v daném kole nastane, jakou získá odměnu, zda X nebo X a v jaké výši, včetně grafického pozadí, jak proběhne atd.
24. Každá vizualizace nabízí jiný poměr přímých X odměn a X odměn a v rámci X hry soutěžící zjistí, která vizualizace mu nabídne pro něj nejvýhodnější poměr X a X odměn. Poté, co si soutěžící vytvoří náhled např. na 5 nebo 10 kol v jedné nebo více vizualizacích, se rozhodne, zda a kterou vizualizaci odehraje či nikoliv, případně kolik kol z ní, a přemění tak peníze na X odměny a X odměny, jak se dozvěděl předem. Stejně tak se soutěžící může po náhledu rozhodnout hru ukončit, neodehrát žádné kolo a nechat si vrátit všechny vložené peníze. Soutěžící má možnost v každém okamžiku hry přejít do X hry pro vytvoření náhledu na hru v jednotlivých vizualizacích, záleží jen na jeho rozhodnutí.
25. Žalobci dále citovali rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, sp. zn. 1 As 136/2018, ve kterém se jednalo o starší typ vědomostních soutěží – vědomostní kvíz (tzv. kvízomat), kde soudy co do náhody shledaly ten problém, že ve hře byly zařazeny tzv. dílčí prohry. To je rozdíl oproti soutěži X, kde má soutěžící náhled na celý průběh soutěže předem a ví, jak a s jakou částkou může na konci soutěže skončit.
26. Žalobce b) také namítal, že žalovaný porušil § 9 písm. e) kontrolního řádu, který mu ukládá umožnit kontrolovaným osobám zúčastnit se kontroly, neboť kontrolní skupina se ani nepokusila ani o zkontaktování žalobce b) za účelem umožnění účasti na kontrole.
27. Z toho, co zjistil už celní úřad z hlediska charakteristiky soutěže, a ze shora uvedeného bylo zřejmé, že zde absentuje důvodné podezření žalovaného, že se jedná o hru, ve které rozhoduje náhoda. Výhra nebo prohra je v soutěži X pouze a jen otázkou znalostí a dovedností soutěžícího a soutěžící má předem náhled na celý možný průběh soutěže a ví přesně, kolik může získat podle rozsahu jeho úspěchu v soutěži s tím, že ví předem i postavení symbolů v jednotlivých kolech. Kontrolní zjištění a závěry žalovaného jsou nesprávné, přičemž ani nebyly dostatečně zjištěny žádné skutečnosti, které by v potřebném rozsahu odůvodňovaly důvodné podezření. Závěr žalovaného o tom, že soutěžící si nemusí náhled v X soutěži vytvořit a proto bude získání přímých X odměn pro něj náhodou, je zcela nesmyslný, protože to již není o náhodě, kterou by soutěžící nemohl ovlivnit. K důkazu žalobci vedle obsahu správního spisu navrhovali také procesní podání, rozhodnutí, protokoly o kontrole a videozáznamy z jiných správních řízení a znalecký posudek č. 06/2019/ČR vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity

v Žilině.

28. Z uvedených důvodů žalobci navrhovali, aby soud zrušil napadené rozhodnutí, a aby věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobcům přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

29. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě uvedl, že jeho zaměstnanci provedli dne 20. 11. 2019 v uvedené provozovně žalobce a) kontrolu, kdy zjistili, že se v ní nacházelo šest kusů herních zařízení typu X. Po provedení tzv. kontrolních nákupů zaměstnanci žalovaného došli k závěru, že uvedená zařízení svým vzhledem, užitím a umístěním v prostoru herny odpovídají vzhledu technických zařízení sloužících k provozování hazardních her a pojali důvodné podezření na provozování hazardní hry bez povolení. Proto došlo k zadržení a odnětí uvedených zařízení a souvisejících věcí. Žalobce a) byl označen jako dozorovaná osoba.
30. Žalobci nijak nedoložili a ani ze zahájené kontroly nebylo zjevné, kdo zadržené věci vlastnil a provozoval. Předložená nájemní smlouva blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení. Vzhledem k tomu, že předmětná provozovna byla dle živnostenského rejstříku provozována žalobcem a), považovali zaměstnanci žalovaného žalobce a) za osobu, která měla v době zadržení věci u sebe, a zároveň za dozorovanou osobu. Žalovaný konstatoval, že předložená nájemní smlouva a dohoda o provedení práce budou předmětem dokazování v dalším řízení před správním orgánem. Následně se žalovaný vyjádřil k povaze hry a prvku náhody v ní.
31. Žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, a vysvětlil, že se v napadeném rozhodnutí vyjádřil nepřesně ve vztahu k postavení žalobce b). Ve chvíli, kdy se žalobce b) v námitkách výslovně hlásil k provozování zadržených věcí, měl ředitel žalovaného již z tvrzení žalobce b) postaveno na jisto, že žalobce b) lze vyhodnotit jako druhou dozorovanou osobu. Ředitel žalovaného s ním tak fakticky jednal, neboť napadeným rozhodnutím byly vypořádány všechny námitky vznesení žalobcem b) a žalobce b) jím nebyl stroze odmítnut pouze pro to, že není dozorovanou osobou.
32. Nebylo účelem rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách, zabývat se detailním rozбором skutkového stavu přestupku, z jehož spáchání je žalobce a) podezřelý, a o kterém bude vedeno samostatné správní řízení. Ke zjištěním jiných celních úřadů včetně jejich popisů skutkových zjištění žalovaný konstatoval, že jimi není vázán. O osudu zadržených technických zařízení bude rozhodnuto až v navazujícím správním řízení.
33. Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl s tím, že náhradu nákladů řízení neuplatňuje.

IV. Zjištění ze správního spisu

34. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti:
35. Dne 20. 11. 2019 byla zaměstnanci žalovaného v provozovně žalobce na adrese X provedena kontrola, v rámci níž bylo zjištěno, že existuje důvodné podezření, že v souvislosti s užíváním šesti technických herních zařízení typu X naplňujících znaky § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách dochází k porušování uvedeného zákona tím, že žalobce a) jako dozorovaná osoba provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno povolení podle § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona. Zaměstnanci žalovaného provedli proto zadržení uvedených zařízení s příslušenstvím a finanční hotovosti, o čemž sepsali úřední záznam.
36. Již při samotné kontrole byla předložena smlouva o podnájmu prostor sloužících podnikání č. X, na jejímž základě přenechal žalobce a) jako nájemce uvedené provozovny žalobci b) jako podnájemci do užívání jednu místnost uvedené provozovny o výměře 24,48 m² za účelem zřízení provozovny, ve které bude žalobcem b) zahájen provoz internetových zařízení sloužících k zobrazování databázových aplikací. Dále byla předložena dohoda o provedení práce uzavřená mezi žalobcem a) jako zaměstnavatelem a paní X jako zaměstnankyní, na jejímž základě vykonávala jmenovaná práce za barem v předmětné provozovně od 4. 11. 2019 do 30. 11. 2019. Také byla zadržena dohoda o provedení práce uzavřené mezi žalobcem b) jako zaměstnavatelem a paní X jako zaměstnankyní. Předmětem této dohody o provedené práce byla obsluha internetových zařízení s místem výkonu práce v předmětné provozovně žalobce a). K tomu byla zadržena související dohoda o hmotné odpovědnosti zaměstnance za svěřené finanční prostředky mezi žalobcem b) a paní X.
37. Paní X, která byla označena jako osoba mající zadržované věci u sebe, podala v průběhu kontroly v uvedené provozovně vysvětlení, v němž uvedla, že žalobce a) provozuje bar a místnost, kde jsou automaty, pronajímá žalobci b). Ona pracuje jako obsluha baru na základě dohody o provedení práce pro žalobce a). Dále měla se žalobcem b) uzavřenou dohodu o provedení práce na obsluhu automatů. Mzdu za odvedenou práci jí vyplácel žalobce a) a žalobce b). Technická zařízení byla v provozovně umístěna asi dva měsíce, do provozovny je dodal žalobce b). Problémy a požadavky ohledně technických zařízení projednávala s osobou na telefonu, měsíčně předávala hotovost z technických zařízení panu X či jeho manželce. Technická zařízení obsluhovala ona, žalobce a) nebo pan J. L., který v provozovně také pracoval. Vypověděla, že pokladní, „nulovací“ a „servisní“ klíče patří k zadrženým technickým zařízením měla ona, technická zařízení zapínal a vypínal ten, kdo měl službu, a také vyplácel výhry z peněz v technických zařízeních. Evidence výher byla vedena v historii jednotlivých technických zařízení.
38. Dne 10. 12 2019 podali žalobci společným podáním námitky proti uloženému opatření o zadržení věcí, v nichž uvedli, že provozovatelem zadržených zařízení a organizátorem soutěže X provozované jejich prostřednictvím byl žalobce b), nikoliv žalobce a), ten nebyl ani vlastníkem či jejich nájemcem. Zadržena zřízení byla v provozovně žalobce a) umístěna na základě nájemní smlouvy uzavřené s žalobcem b) a obsluhu zařízení a výplatu výher prováděl žalobce b) svými zaměstnanci. Dále žalobci namítali, že soutěž provozovaná na zadržených zařízeních neobsahuje prvek náhody. O námitkách rozhodl ředitel žalovaného napadeným rozhodnutím.

VII. Ústní jednání ve věci

39. K nařízenému ústnímu jednání dne 7. 4. 2021 se žalobci a) a b) ani jejich právní zástupce bez omluvy nedostavili. Žalovaný setrval na právní argumentaci obsažené v napadeném rozhodnutí. Soud neprováděl doplnění dokazování důkazy uvedenými v žalobě a replice. Obsahem správního spisu se ve správním soudnictví dokazování neprovádí a ostatní žalobcem označené důkazy považoval soud pro posouzení žaloby za nadbytečné.

VIII. Posouzení věci krajským soudem

40. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s., v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů podle § 75 odst. 2 s. ř. s., v duchu dispoziční zásady, kterou je správní soudnictví ovládáno, s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
41. Podle § 5 zákona o hazardních hrách *se provozováním hazardní hry rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.*
42. Podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách *osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinna zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě.*
43. Podle § 121 odst. 2 zákona o hazardních hrách *dozorující orgán je oprávněn uskladnit zadržené věci podle odstavce 1 mimo dosah dozorované osoby. Dozorovaná osoba nebo osoba, která má věc v době zadržení u sebe, je povinna zadržené věci osobě pověřené dozorujícím orgánem vydat. Odmítá-li vydání, budou tyto věci odňaty. O vydání nebo odnětí sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Náklady na skladování hradí dozorovaná osoba, které byla věc zadržena.*
44. Podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách *proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě.*
45. Podle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách *trvá zadržení věci do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude*

prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorované osobě zadržená věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.

46. Není pochyb o tom, že rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věci podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., tedy takovým úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti osob. Protože se jedná v daném správním řízení o rozhodnutí konečné, není vyloučeno ze soudního přezkumu ani podle § 70 písm. b) s. ř. s. (shodně rozsudky Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60, či Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51, rozsudky dostupné na www.nssoud.cz). Ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s. ovšem pro existenci aktivní legitimace žalobce vyžaduje, aby

takovým rozhodnutím bylo takto zasahováno právě do práv a povinností žalobce, zároveň musí žalobce tvrdit, že byl na svých právech tímto rozhodnutím, nebo řízením, kterému mu předcházelo, zkrácen (k těmto otázkám viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 3. 2005, č. j. 6 A 25/2002-42, publikovaný pod č. 906/2006 Sb. NSS, všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu jsou dostupné na www.nssoud.cz).

47. Soud se nejdříve zabýval aktivní věcnou legitimací žalobce a) k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. V daném případě byl právě žalobce a) žalovaným označen jako dozorovaná osoba, byl mu doručen úřední záznam o zadržení věci a podal proti opatření o zadržení věci spolu s žalobcem b) námitky. Napadeným rozhodnutím správní orgán rozhodoval o námitkách obou žalobců. Ve vztahu k žalobci a) rozhodl o jeho námitkách výrokem 1) napadeného rozhodnutí meritorně tak, že jim nevyhověl pro nedůvodnost. Správní orgán žalobci a) tak pravomocně stvrdil faktickým zadržením věci založenou veřejnoprávní povinnost strpět zadržení věci, které měl před jejich zadržením ve své dispozici, a to do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejich propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním docházelo k porušování zákona o hazardních hrách.
48. Z žaloby vyplývá, že žalobce a) tvrdí možnost dotčení své právní sféry tím, že žalovaný z jeho dispozice zařízení zadržel a odňal, ačkoli neměl podloženo důvodné podezření, že se jednalo o provozování nelegální hazardní hry, v důsledku čehož znemožnil provozování soutěže X prostřednictvím zadržených zařízení. Podmínky aktivní procesní žalobní legitimace tak byly splněny a soud se mohl zabývat otázkou aktivní věcné legitimace žalobce a). Vyřešení této otázky je závislé na tom, jaké postavení žalobci a) ve vztahu k žalovanému svědčilo, tedy zda měl žalobce a) postavení dozorované osoby podle § 121 zákona o hazardních hrách.
49. Krajský soud poznamenává, že se skutkově obdobným případem ve vztahu k žalobci a) zabýval již v rozsudku ze dne 16. 9. 2020, č. j. 59 A 81/2019- 218, a v projednávaném případě nevidí důvod odchýlit se od svého dříve vysloveného právního názoru. Nejvyšší správní soud se obdobnými případy zabýval v rozsudcích ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As

347/2019-38, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 206/2019-53, ze dne 27. 4. 2020, č. j. 2 As 269/2019-43, ze dne 28. 5. 2020,

č. j. 3 As 255/2019-49 či ze dne 29. 5. 2020, č. j. 5 As 300/2019-33. V těchto rozsudcích k výkladu citovaných ustanovení zákona o hazardních hrách konstatoval, že osobou, která má věc v době zadržení u sebe, a dozorovanou osobou, nemusí vždy být jeden a týž subjekt. Dozorovaná osoba totiž nemusí být při výkonu dozoru - při zadržení, respektive odnětí věci - vůbec přítomna. Obě uvedené osoby jsou povinny zadrženou věc dozorujícímu orgánu vydat, jen dozorovaná osoba je však povinna hradit náklady spojené se skladováním zadržené věci a pouze ona má právo podat námitky proti uloženému opatření o zadržení věci.

50. Nejvyšší správní soud v citovaných rozsudcích dále uvedl, že zákon o hazardních hrách výslovně nevymezuje, koho lze považovat za dozorovanou osobu. Odkázal proto na kontrolní řád, který je obecnou úpravou výkonu kontroly orgány moci výkonné, jejíž zvláštní podmínky jsou zakotveny v zákoně o hazardních hrách. Již v rozsudku ze dne 6. 3. 2020, č. j. 1 As 347/2019-38, Nejvyšší správní soud uvedl, že *„kontrolní řád pak rozlišuje jednak postavení kontrolované osoby a jednak povinné osoby. Povinnou osobou je podle jeho § 5 odst. 2 písm. a) osoba, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela“*.
51. Uvedeným srovnáním postavení dvou kategorií osob při provádění kontroly podle kontrolního řádu došel Nejvyšší správní soud ve vztahu ke sporu o zadržení věci podle zákona o hazardních hrách k závěru, že *„ten, kdo provozuje hazardní hru, tj. vlastním jménem vykonává činnost uvedenou v § 5*

zákona o hazardních hrách, například i tím, že k tomu využívá věc, kterou je oprávněn držet, ať už na základě vlastnického práva, či práva odvozeného, je dozorovanou (kontrolovanou) osobou. Naproti tomu ten, kdo pouze umožnil provádění činnosti hodnocené jako provozování hazardní hry, například i tím, že poskytne část stavby k umístění uvedené věci a současně je přítomen výkonu dozoru, je pouze povinnou osobou, kterou tíží jen některé povinnosti, stanovené v § 121 zákona o hazardních hrách. Z podstaty věci má také tato povinná osoba méně práv, než osoba dozorovaná (kontrolovaná), do jejíž práv může být zasazeno významněji.“ Tento rozsudek navíc výslovně vyloučil užití rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, kde je za provozovatele hazardní hry označen i ten, kdo vědomě a aktivně vytvářel podmínky, aby technická zařízení mohla být umístěna a provozována v jeho provozovně, neboť toto vymezení bylo učiněno jen z hlediska delikt ní odpovědnosti.

52. Z uvedeného vyplývá, že dozorovanou osobou ve smyslu § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách je osoba provozující hazardní hru ve smyslu § 5 tohoto zákona. Tato osoba je, jak již bylo uvedeno výše, oprávněna podat námitky podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Krajský soud v Ostravě v rozsudku ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51, k uvedené judikatuře Nejvyššího správního soudu logicky doplnil, že *„osoba, která toliko pronajme část své provozovny k umístění a provozování herních technických zařízení, není dozorovanou osobou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách a nepřísluší jí tedy ani právo podat námitky.“*

53. Ze skutkových zjištění, učiněných v projednávané věci plyne, že žalobce a) ve vztahu k provozování soutěže X prostřednictvím zadržených zařízení právě jen poskytl část své provozovny k umístění herních zařízení. Již ze samotných písemností předložených během kontroly jednoznačně vyplynulo, že herní zařízení provozoval žalobce b), který také k obsluze těchto zařízení měl svou zaměstnankyni na základě dohody o provedení práce. Interpretoval-li žalovaný institut zadržení věci podle § 121 zákona o hazardních hrách tak, že při určování dozorované osoby nezáleží na tom, kdo je provozovatelem či organizátorem soutěže provozované prostřednictvím zadržené věci, ale zadržení věci směřuje proti osobě, jež má věc v době zadržení u sebe, a na základě této premisy pak dovozoval u žalobce a) postavení dozorované osoby z toho, že žalobce a) měl zadržená zařízení v době zadržení ve své provozovně evidované v živnostenském rejstříku, že žalobce b) neměl v živnostenském rejstříku žádnou provozovnu ani sídlo a že předložená podnájemní smlouva uzavřená mezi žalobcem a) a žalobcem b) blíže nespecifikovala provozovaná internetová zařízení, pak zatížil své rozhodnutí vadou.
54. Žalovaný tedy pochybil, pokud žalobce a) považoval za dozorovanou osobu a vypořádal jeho námitky proti uloženému opatření o zadržení věci meritorně tak, že je zamítl pro nedůvodnost, neboť jeho námitky měly být zamítnuty jako podané osobou neoprávněnou. Tato vada napadeného rozhodnutí však nebyla způsobilá zkrátit tvrzené veřejné subjektivní právo žalobce a) na provozování soutěže X prostřednictvím zadržených zařízení, neboť žalobci a) z podsady věci ani takové tvrzené právo nenáleželo, neboť nemá ani soukromoprávní titul, ať už vlastnický či nájemní, k zadrženým zařízením a ani není z hlediska veřejnoprávního provozovatelem soutěže X, která byla žalovaným označena jako hazardní hra. Soud toliko podotýká, že je povolán poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům osob (§ 2 s. ř. s.), nikoli bdít nad bezvadností výkonu veřejné správy. Soudní řád správní je normou „obrannou“, nikoli „kontrolní“ (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, publikované pod č. 1764/2009 Sb. NSS).
55. Nebyl-li žalobce a) aktivně věcně legitimován k podání námitek proti uloženému opatření o zadržení věci, byť žalovaný tyto námitky v napadeném rozhodnutí meritorně vypořádal a zamítl, pak nemůže být žalobce a) ani aktivně věcně legitimován k podání žaloby proti napadenému rozhodnutí. Napadeným rozhodnutím, kterým byly jeho námitky zamítnuty, tedy nebyl žalobce a) na svých právech zkrácen a soud proto žalobu žalobce a) proti napadenému rozhodnutí zamítnul (srov. obdobně rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020, č. j. 25 Af 26/2019-51).
56. Dále se soud se zabýval žalobním návrhem žalobce b). V daném případě žalobce b) nebyl žalovaným označen jako dozorovaná osoba ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách, nebyl mu doručen úřední záznam o zadržení věci, přesto podal proti opatření o zadržení věci spolu s žalobcem a) námitky. Napadeným rozhodnutím správní orgán rozhodoval o námitkách obou žalobců. Žalovaný rozhodl o námitkách žalobce b) samostatným výrokem 2) napadeného rozhodnutí tak, že jim nevyhověl z procesních důvodů pro nepřipustnost.
57. Soud se nejprve musel zabývat námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí.

K tomu je třeba uvést, že je samozřejmě povinností ředitele žalovaného jako orgánu rozhodujícího o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věcí podle § 121 zákona o hazardních hrách svoje rozhodnutí řádně odůvodnit v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu, včetně vypořádání všech námitek. Tuto povinnost však nelze absolutizovat a chápat ji jako striktní požadavek na podrobné vypořádání každé dílčí námitky a argumentace, je-li z odůvodnění rozhodnutí seznatelné, jak o námitkách žalovaný uvážil a na základě jakého skutkového stavu, právních úvah a důvodů tak učinil. Některé výtky mohou být vypořádány i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje správní orgán názor odlišný od žalobce, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy minimálně *implicitně* vypořádá. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vysvětlil na základě jakých skutkových zjištění a právních závěrů nepovažoval žalobce b) za dozorovanou osobu a rovněž uvedl, na základě jakých skutkových zjištění založil důvodné podezření o porušování zákona o hazardních hrách v souvislosti s užíváním zadržených technických zařízení ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. Tento závěr žalovaného soud považuje za srozumitelný a přezkoumatelný. Skutečnost, že žalobce b) s takto prezentovaným názorem žalovaného nesouhlasí, nezakládá sama o sobě nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí.

58. V dalším žalobním bodu žalobce b) namítal, že měl být žalovaným označen jako osoba dozorovaná ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách a mělo s ním tak být od počátku kontroly jednáno. K tomu krajský soud znovu poukazuje na výše citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu a opakuje, že ze skutkových zjištění, učiněných v projednávané věci plyne, že žalobce a) ve vztahu k provozování soutěže X prostřednictvím zadržených zařízení jen poskytl část své provozovny k umístění herních zařízení. Již ze samotných písemností předložených během kontroly jednoznačně vyplynulo, že herní zařízení provozoval žalobce b), který také k obsluze těchto zařízení měl svou zaměstnankyni na základě dohody o provedení práce. Žalobce b) se také výslovně k provozování zadržených zařízení přihlásil v podaných námitkách. Správní orgány proto měly s žalobcem b) jednat jako s dozorovanou osobou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách. Nelze přisvědčit argumentaci žalovaného obsažené ve vyjádření k žalobě, že s žalobcem b) jako s dozorovanou osobou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách fakticky jednáno bylo, protože napadené rozhodnutí vypořádalo všechny jeho vznesené námitky a žalobce b) jím nebyl stroze odmítnut pouze pro to, že nebyl vyhodnocen jako dozorovaná osoba. Výroky napadeného rozhodnutí totiž zcela jasně rozlišují mezi meritorním zamítnutím námitek žalobce a) výrokem 1) a procesním zamítnutím námitek žalobce b) pro nepřípustnost výrokem 2).
59. Lze tedy uzavřít, že tento žalobní bod soud shledal důvodným. Jeho důvodnost mohl soud posoudit na základě obsahu spisového materiálu, aniž by musel provést dokazování všemi listinami, kterých se žalobce b) dovolával. Vyplynulo-li jednoznačně již ze samotných písemností předložených během kontroly, že herní zařízení neprovozoval žalobce a), žalobce b) se výslovně k provozování zadržených zařízení přihlásil v podaných námitkách a z předložených listin vyplynulo, že také k obsluze těchto zařízení zaměstnával paní X na základě dohody o provedení práce, pak měl žalovaný vyhodnotit žalobce b) jako osobu dozorovanou ve smyslu § 121 zákona o hazardních hrách a vypořádat jeho námitky meritorně. Z toho důvodu nezbylo než napadené rozhodnutí zrušit pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s.

60. *Obiter dictum* soud dodává, že pokud jde o meritorní posouzení námitek žalobce b), řešil obdobné případy v nedávné době Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018 - 55, či ze dne 11. 12. 2020, č. j. 5 As 433/2019 - 63, a s jeho právním posouzením se zdejší soud argumentačně ztotožňuje.
61. K žalobní námitce, dle níž žalovaný nesplnil svou povinnost dle § 9 písm. e) kontrolního řádu, tj. povinnost umožnit žalobci b), aby byl přítomen při kontrole, krajský soud uvádí, že není zřejmé, jak v posuzované věci toto pochybení mohlo ve světle shora uvedeného ovlivnit napadené rozhodnutí. I kdyby tak krajský soud této námitce přisvědčil, nemohlo by to na výsledném posouzení věci ničeho změnit.

IX. Závěr a náklady řízení

62. S ohledem na shora uvedené soud žalobu žalobce a) jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobu žalobce b) pak soud považuje za důvodnou, proto zrušil napadené rozhodnutí ředitele žalovaného pro nezákonnost podle § 78 odst. 1 s. ř. s. V souladu s § 78 odst. 4 s. ř. s. soud současně vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení. Právním názorem, který soud ve zrušujícím rozsudku vyslovil, je v dalším řízení správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.
63. Výrok o náhradě nákladů řízení o žalobě žalobce a) se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě měl úspěch žalovaný správní orgán, ten náhradu nákladů řízení nepožadoval, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
64. Výrok o náhradě nákladů řízení o žalobě žalobce b) se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V uvedené věci měl úspěch žalobce b), soud mu proto proti žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce b) byl v řízení před soudem zastoupen advokátem, náleží mu tedy náhrada nákladů spojených se zastoupením. Tyto náklady spočívají v odměně advokáta za zastupování ve výši 2 x 3 100 Kč za dva úkony právní služby, tj. převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby (§ 1 odst. 1, § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), a v paušální náhradě hotových výdajů advokáta ve výši 2 x 300 Kč za dva úkony právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Soud tak přiznal žalobci b) náhradu nákladů připadajících na jeho zastoupení ve výši 6 800 Kč a dále v souladu s § 57 odst. 2 s. ř. s. částku odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem 8 228 Kč. Dále žalobci b) náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3 000 Kč. Celkem tedy přiznal soud žalobci b) na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč a žalovanému uložil, aby tuto částku zaplatil k rukám právního zástupce žalobce b) v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Liberec 7. duben 2021

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu